

Comparació entre el model Residu Mínim i el model Contenedor Groc

RESIDU MÍNIM Model orgànic / inorgànic	CONTENIDOR GROC Model orgànic/rebuig
<p>És un model integral: no hi ha cap fracció de les recollides que vagi directament a tractament final (abocador o incineradora)</p>	<p>Hi ha una fracció majoritària de la brossa, el rebuig, que va a tractament final i que, alhora, dona sortida al conflicte que planteja: la gran generació d'envasos i embalatges, i el fet que els contenidors de rebuig són un sistema de recollida barrejada de tota mena de residus d'origen industrial i comercial. Aquest sistema fa perdurable els elements principals que han provocat la crisi actual dels residus.</p>
<p>El conjunt del sistema dona una clara prioritat a la recollida de la brossa orgànica. En aquest sentit el missatge és molt clar pels veïns: sols calen dues separacions bàsiques: orgànic i inorgànic (a més de les importants i complementaries del paper, el vidre i els problemàtics).</p>	<p>De fet, no s'estableixen prioritats en el missatge. Al ciutadà es posa en un mateix nivell la separació de la fracció orgànica, la d'envasos, la de paper i la de vidre i altres, agreujant injustament la responsabilització del ciutadà en la gestió dels residus municipals i la seva confusió estratègica entorn a un missatge participatiu.</p>
<p>Hi ha un major rendiment del conjunt de les recollides ocupant menys espai al carrer</p>	<p>Hi ha menys rendiment del conjunt de les recollides selectives i s'ocupa més espai públic al carrer per afavorir una recollida que pren legalment el caràcter de privada.</p>
<p>El 100 % dels envasos passen per una línia de tria i són susceptibles de ser recuperats (es recupera un mínim del 50% del 100% dels envasos de plàstic, metall o bricks). Els envasos fèrrics i d'alumini són recuperats mecànicament, els diversos plàstics són els que requereixen una separació manual més acurada. Per tant, hi ha una major recuperació sense un esforç addicional pels ciutadans.</p>	<p>Sols el 15 o 20 % dels envasos, en les previsions més optimistes, passen per la línia de tria i són susceptibles de ser recuperats (es recupera un 70% d'aquest 15% d'envasos).</p>
<p>Situa els problemes derivats dels envasos i dels seus cicles de vida en l'entorn tècnic i social de responsabilitat en els sectors industrials i de distribució i no en la gestió del sector públic ni en la del ciutadà.</p>	<p>Posa a l'administració a treballar per compte del sector de l'envàs i l'embalatge que, voluntàriament, opta per pagar a treballadors públics dedicats específicament a l'organització d'un servei de recollida privada de residus. Aquest fet genera dinàmiques perverses que alimenten la relació de dependència de les finances i els treballadors públics amb les estratègies privades de les empreses (el lobby privat aconsegueix un entramat d'interessos i punts de vista coincidents amb un sector nou i creixent d'administradors públics).</p>
<p>El sistema orgànic/inorgànic és un sistema socialment més just, ja que situa la responsabilitat de la recuperació dels envasos en el terreny de la gestió de les empreses que els posen al mercat, ja que són aquestes les que han de pagar la recollida de la part de la fracció inorgànica que són</p>	

envasos i el cost de tria dels materials.

Es poden **recuperar altres materials** que van a parar al contenidor d'inorgànic i que no són d'envasos de plàstic, de metall o mixtes.

En funció de l'evolució de les tecnologies de recuperació i reciclatge de materials es poden augmentar els tipus de materials recuperats sense modificar el mecanisme de recollida.

Si l'evolució de la recollida de residus municipals ha portat a una recollida anònima i generalitzada dels residus que es generen a l'àmbit urbà, amb la tria del contenidor d'inorgànic es tendeix a fer **circuits clarament diferenciats** pels residus industrials, els comercials i els residus domiciliaris.

Al no haver-hi contenidor de "rebuig", **queden socialment identificades les principals línies d'actuació dirigides a la reducció de residus.**

En el cas que l'urbanisme permeti posar tres contenidors a la vorera, és **millor optar per acostar el de paper** que no diferenciar-ne un per envasos: matèria orgànica i paper són les fraccions majoritàries i les més fàcils de recuperar, amb una rendibilitat social més alta.

Tot plegat fa que els **objectius finals i factibles del sistema siguin alts**: un 70 % de recuperació.

És un **sistema més barat pel municipi**, ja que Ecoembalajes España SA. (segons diu la llei d'envasos i residus d'envasos) ha de pagar la part de la recollida de la fracció inorgànica equivalent a envasos (la major part, si més no del volum, ho és). Amb el sistema de contenidor d'envasos en àrea d'aportació, a la pràctica, la majoria d'envasos va a rebuig i, per tant, el cost de recollida el paga l'Ajuntament (és a dir els ciutadans en el seu conjunt i sense tenir en compte el consum individual d'envasos que cadascú fa).

Els ciutadans han d'emmagatzemar els envasos a casa i desplaçar-se carregats al tenir el contenidor lluny, amb els perjudicis que això comporta.

Només es recuperen els envasos que se separen. Si es vol recuperar un nou material s'ha de fer una nova campanya d'informació.

El contenidor de recollida d'envasos amb el lema "Brossa Neta" serveix per camuflar la problemàtica ambiental que provoca l'excés d'envasos i embalatges i fer-ne un **rentat d'imatge**.

Si l'urbanisme permet posar tres contenidors a la vorera, **s'opta per posar un per orgànic**, un per envasos i un per rebuig, desplaçant el de paper i cartó, una fracció que és més abundant (en pes) que els envasos de plàstic i metall.

Els **objectius de recuperació finals i factibles pel sistema són baixos** (per sota del 40%).

És un **sistema més car pel municipi**, ja que la major part dels envasos s'ha de recollir amb diners públics (el sistema d'Ecoembés paga la recollida i tria amb els diners recaptats dels envasos venuts, per tant, el consumidor paga el sistema en funció dels envasos que ha "comprat", amb una relació directa a la quantitat que s'ha recuperat i en relació inversa als envasos que han anat a abocador, el qual no fomenta la recuperació - amb aquest sistema, si sols es valora amb diners, la recuperació d'envasos no interessa ni a Ecoembés ni al consumidor d'envasos d'usar i llençar).